

ת"פ 16959/05/15 - מדינת ישראל נגד דן-גור הלוי

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 16959-05-15 מדינת ישראל נ' הלוי

17 במאי 2016

בפני כבוד השופטת נאוה בכור
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
דן-גור הלוי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עדו אריה

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד עליזה כשכאש

פסק דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק, והיזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק.

על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, ביום **18.3.15** בחניית הקניונית בברקן שעה שהמתלון וחברו מר גלעד יפרח עסקו בפירוק סחורה מרכבם המסחרי למתנ"ס שומרון, ניגש אליהם הנאשם, נקש על דלת הנהג בסמוך למקום ישיבתו של גלעד, ודרש מהם לפנות מידית את חניית הנכים אותה חסמו.

המתלון ניגש אל הנאשם בריצה ושאל אותו מדוע נוקש לו על הרכב, ובתגובה צעק הנאשם לו ולגלעד כי יזיזו את הרכב - אחרת יכה אותם.

המתלון השיב לנאשם "**מה, תרביץ לי?**" ומיד לאחר מכן החל הנאשם מכה את המתלון במכות אגרוף בראשו ובמותנו עד שהפילו, וחדל ממעשיו לאחר שעובר אורח תפס אותו והרחיקו מהמתלון.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נותר המתלון עם המטומה תת עורית באפו, דימום באפו ונפיחות קלה באפו. כמו כן ניזוקו משקפי הראיה של המתלון בכך שעדשת המשקפיים נשמטה מהמסגרת וניזוקה.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן ויפנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר שיבחן בין היתר את סיום ההליך ללא הרשעתו.

לעניין העונש-המאשימה הביעה הסכמתה לסיום ההליך ללא הרשעה, לצד הטלת של"צ פיצוי והתחייבות, בכפוף לנטילת אחריות, הבעת חרטה, היעדר פתיחת תיקים נוספים בדגש על תיקי אלימות, הצבעה על פגיעה קונקרטית ממשית, הנכונות לפצות את המתלונן, ותוכנית של"צ בעניינו.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום 1.5.16 עולה כי הוא כבן 54, נשוי ואב לשלוש בנות. מתגורר עם אשתו ובתו בביתם בשומרון.

סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית, ושרת שירות בצבאי מלא.

בראשית דרכו התעסוקתית עבד כמפקח בנייה בעמידר ומנהל פרויקטים, ידע אותו רכש דרך ניסיון ולימוד עצמי במהלך עבודתו בתחום הבניין אצל דודו.

לאורך השנים האחרונות עוסק בתחום הפקת עבודות דפוס. במשך 14 שנים עד לפני כשנתיים, היה בעל עסק בתחום אותו ניהל בשותפות עם אשתו, אולם בשל מצבה הרפואי נאלצו לצמצם את היקף העובדים והציוד, ולבסוף נאלצו להכריז על פשיטת רגל ולסגור את העסק.

באישור המנהל המיוחד פתח לאחר מכן עסק עצמאי בתחום בו עובד כיום, ואותו מנהל באופן עצמאי.

רוב שנות לימודיו התגורר ולמד בפנימיית חיל האוויר במסלול להנדסאים, עזב אותה בסוף כיתה י"ב על מנת להתגייס למסלול קרבי. שירת כחייל קרבי, עבר קורס מ"כים והמשיך לשירות מילואים ביחידה קרבית.

לאורך השנים לחם במלחמות ישראל, ושירות המדינה ממלא עבורו מקום מרכזי בחייו, חונך לאהבת הארץ ולערכים חברתיים, ואלה מנחים את עשייתו כיום בזירה האזרחית והפוליטית.

ממכתב המלצה שמסר הנאשם מטעם ראש המועצה האזורית בה מתגורר עולה כי במהלך השנים כיהן הנאשם כחבר ועד מקומי ועסק בפעילויות התנדבותיות שונות בקהילה ובתחומי המועצה.

עוד עולה כי הנאשם מתכוון להתמודד על תפקיד נציג יישובו במועצה, וכי חזונו הפוליטי הוא בשינוי חברתי ותדמיתי של אזור מגוריו.

בשל המצב הבטחוני במקום בבעלותו נשק ברישיון שנלקח ממנו כתוצאה מההליך הנוכחי והוחזר בהמשך באישור בימ"ש. כיום נמצא בהליך לחידוש רישיון הנשק.

הנאשם נשוי מזה כ-33 שנה, אב לשלוש בנות בגילאי 22, 27 ו-29, שתיים מהן נשואות.

אשת הנאשם עבדה עמו בבית הדפוס עד שמצבה הרפואי החרף עד כדי אובדן כושר עבודה בשל דלקת פרקים חמורה ומחלת FMF בגינם מטופלת במרפאת כאב, וזכאית לקצבת נכות.

אשתו ובנותיו של הנאשם הביעו ביקורת על התנהלותו בעבירה, ועמדתן העצימה אצלו תחושות של חרטה ובושה, והדגישה את הפסול בהתנהגותו.

הנאשם הינו הרביעי מבין ששה אחים ואחיות במשפחת מוצאו, אביו נפטר לפני כ-3 שנים ואמו כיום כבת 85 מתוארת כחולנית, ויחד עם אחיו מעורב בסיוע יומיומי וטיפול בה.

מגיליון רישומו הפלילי עולה אין לחובתו הרשעות קודמות. מוכר לשירות מאבחון בעבר בגינו הוטל עליו צו של"צ אותו סיים כנדרש.

ביחס לעבירות הנוכחיות - הודה באופן חלקי בכתב האישום כשנטה לייחס אחריות להיווצרות הקונפליקט עם המתלונן גם למתלונן עצמו, ונטה לצמצם ממעשיו האלימים ומהנזקים שגרם.

לטענתו בחר להודות בכתב האישום המתוקן משום שבחירתו זו תסייע לו בקידום סיומו של ההליך המשפטי ותטיב עם תוצאותיו בין היתר בהשבת נשקו.

תאר כי ביצוע העבירות היה בתקופה לחוצה בחייו על רקע התמודדות עם מחלתה של אשתו ועם לחצים כלכליים עקב הליך פשיטת רגל של עסקם. סבור כי ייתכן והלחצים בהם היה נתון השפיעו על קשייו באירוע לווסת את עצמו ואת רגשותיו, אם כי צמצם מהאלימות בהתנהגותו והתקשה להכיר באופן מלא באחריות למעשים.

לגבי נסיבות העבירות, תאר כי הסיע את אשתו בעלת תו נכה לאזור הקניון לצורך סידורים, ולאחר שיצאה מהרכב ופנתה לסידוריה- רצה לחנות בחניית נכים כשרכבו של המתלונן שפרק סחורה- חסם את החניה.

הוא ביקש מהנהג להזיז את הרכב והמתלונן רץ במהירות לעברו, נעמד מולו, קילל אותו והתרחשות נתפסה על ידו כמאיימת באופן שהצריך אותו להגן על עצמו.

מתאר כי בעת האירוע לא חש לעומק על השלכות המעשים והיה עסוק בתחושות התגוננות כעס ופגיעה בדימויו הגברי והעצמי שחוה על רקע התנהלות המתלונן.

כיום מביע תחושות בושה גם אל מול משפחתו וסבור כי מעשיו הינם טעות שאינה אופיינית לו ושהשלכותיה גבו ממנו מחיר. כיום מודע לאלטרנטיבות התנהגות תקינות יותר במצב דומה.

שלל הכרות קודמת עם המתלונן כמו גם עיסוק מחשבות נקמניות כלפיו וציין כי לא מתקיים ביניהם כל קשר.

ביטא נכונות לבצע של"צ ולפיצוי כספי אך הביע חששו מגודל הפיצוי בשל מצבו הכלכלי לאחר פשיטת הרגל.

השירות התרשם כי הנאשם אדם נורמטיבי, בעל ערכים ונורמות התנהלות תקינות בדרך כלל, פעיל חברתית בעל מוניטין חברתי ודמות מוערכת ומוכרת במקום מגוריו.

עוד התרשם השירות מדפוס חשיבה נוקשים, שתלטניים וכוחניים, ומתפיסת גבריות לא מאוזנת לעיתים.

ייתכן כי מעמדו החברתי וההערכה העצמית תרמו לתחושת הביטחון והגבריות אצלו וכי חש את עצמו כבעל השפעה ובנסיבות העבירות התנהלות שמתלונן ערערה את מעמדו ודימויו, והוא חווה תחושות של אבדן שליטה ופגיעה, ועל כן פעל באופן אימפולסיבי ואגרסיבי בניסיון להשיב לעצמו תחושות של שליטה ומסוגלות.

גם כיום, בחלוף הזמן, מתקשה להבין את הפסול במעשיו באופן מעמיק ולהכיר באחריותו להתנהלותו באירוע, אם כי נראה שלפתיחת ההליך הפלילי ולביקורת בנות משפחתו השפעה מערערת ומתריעה לגביו.

השירות מנה כגורמי סיכון בעניינו את מאפייני אישיותו, קשייו בוויסות דחפיו במצבים בהם חש מושפל, חסר אונים ונטול שליטה.

השירות מנה כגורמי סיכוי לשיקום את יכולתו לקבל על עצמו אחריות לתפקידים בחייו, את כישוריו, העדר חשיפה ומעורבותו בעבריינות, והעדר התמכרות לחומרים פסיכואקטיביים, נכונות שביטא לפצות על מעשיו, ולכך שלא נפתחו כנגדו תיקים נוספים מאז ביצוע העבירות.

התרשמות השירות היא התנהלות ההליך הפלילי כנגדו יצרה זעזוע משמעותי עבורו, והציבה גבול ברור להתנהגותו.

במצב דברים זה, עולה כי הסיכון בעניינו להישנות התנהגות אלימה הינו נמוך וברמה נמוכה.

לאור האמור, המליץ השירות על הטלת **צו של"צ בהיקף של 150 שעות**, בעבודות תחזוקה במסגרת עיריית אריאל.

לענין סוגיית ההרשעה - הנאשם ביטא חשש מפני הרשעתו בדין מאחר ועלולה לפגוע בסיכויי להתמודד בבחירות למועצה אזורית כחבר מועצה ובחידוש רישיון הנשק- לו זקוק לאור המצב הביטחוני במקום מגוריו.

השירות מציין התלבטות נוכח אופי העבירות וקשייו של הנאשם להכיר באופן מעמיק באחריותו להתנהגותו ולמעשיו.

אולם, נוכח גילו של הנאשם, העדר עבר פלילי, ומצבו הכלכלי והמשפחתי ומצבה הבריאותי של אשתו - ייתכן וקיימת חשיבות בחיזוק החלקים החיוביים והמתפקדים באישיותו ובתפקודו על מנת לעודד את דימויו העצמי ואת עשייתו התורמת לקהילה ולחברה בה מתגורר.

לאור האמור, המליץ השירות על הימנעות מהרשעתו לצד הטלת של"צ ופיצוי למתלונן.

4. בטיעוניו לעונש טען ב"כ המאשימה כי הנאשם יליד 1962 וללא הרשעות קודמות.

הודה בכתב אשום מתוקן לאחר ניהול חלקי של ההוכחות, לאחר שנשמעה עדות המתלונן.

למרות שהנאשם נשלח לתסקיר כדי לבחון את שאלת אי ההרשעה, לא מתקיימים התנאים הדרושים כפי שמפורט בהסדר שהוצג על ידי הצדדים, לרבות ההלכה הפסוקה.

הוא לוקח אחריות באופן חלקי, ובכל הנוגע לפגיעה קונקרטית ממשית - התסקיר ממליץ להימנע מהרשעה בשל נסיבות של גיל, היעדר עבר, מצב כלכלי, מצב בריאותי של אשת הנאשם, ודימוי העצמי - שאינם בבחינת פגיעה נקודתית בעיסוקו.

הנאשם עצמאי ומעלה חשש לפגיעה בסיכויי התמודדותו למועצה מקומית, ככל שיעשה כן, ובסיכויי חידוש רישיון הנשק, והפסיקה קבעה שחשש לבדו אין מספיק.

יתרה מכך, במספר פסקי דין אפילו עיסוק מסוים לא הניח את הבסיס להימנע מהרשעה:

ברע"פ 8971/15 - בית המשפט העליון מציין כי עצם היות הנאשם מהנדס במקצועו אינו מניח כשלעצמו תשתית מתאימה לקיומו של נזק קונקרטי, ועליו להוכיח קיומו של נזק כאמור .

ברע"פ 1/15 - נאשם רופא במקצועו ללא הרשעות קודמות, שביצע עבירת איומים כלפי בת זוג, וחרף המלצת השירות הורשע בדין, ונקבע כי עצם קיומה של פגיעה אפשרית בתוקף רישיונו של המבקש אינו מצדיק הימנעות מהרשעה.

ברע"פ 5860/15 - נקבע כי ככל שעסקין בסוגיית הימנעות מהרשעה, יש להצביע על נזק קונקרטי ואין להסתפק בתרחיש תיאורטי, לפיו אפשר שיגרם נזק מעין זה בנסיבות מסוימות.

לאור כל האמור, דינו של הנאשם דנן הינו הרשעה בדין.

מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי.

באירוע זה מדובר בבריונות על רקע סכסוך שהובילה לתקיפת המתלונן, גרימת חבלות, ופגיעה ברכושו.

הערכים המוגנים הינם שלום הציבור ובטחונו, שלומם של העושים שימוש בדרך וברגל, כבוד האדם וחירותו, וההיבט הקנייני.

מאידך, לנאשם אין הרשעות קודמות, שהודה בכתב אישום מתוקן.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להשית על הנאשם של"צ, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי למתלונן, והתחייבות.

לעומת זאת, טענה ב"כ הנאשם לעונש כי הסדר הטיעון גובש נוכח הראיות בתיק ולאחר שעדות המתלונן נשמעה.

הרקע לאירועים הוא ניסיון הנאשם להיכנס לחניית נכים עם אשתו שהיא חולת סרטן בעלת רכב נכה, והמתלונן

פרק סחורה באותו חניון חוסם את הגישה לאותה חניית נכים.

בסמוך לאירוע נטלה המשטרה את נשקו של הנאשם המתגורר בשומרון ותקופה ארוכה היה ללא נשק.

בתסקיר הנאשם שיתף פעולה באופן מלא, הציג מסמכים, אישורי עבודה, אישור שירות פעיל במילואים, רישיון נשק, תעודת חבר מפלגה, ומסמכים רפואיים שמעידים על הסיטואציה הבריאותית של אשתו שהייתה בבסיס האירוע, ותאר כי ביצע את העבירות בתקופה לחוצה בחייו על רקע התמודדות עם מחלת אשתו, והליך של פשיטת רגל, וסבר כי יתכן ולחצים אלה השפיעו עליו בעת האירוע לווסת את רגשותיו, ומפה הוסק שהוא לא לוקח אחריות מלאה על העבירות.

השירות המליץ על אי הרשעה, בשל סיכויים להתמודד בבחירות למועצה האזורית, בכפוף להצגת המסמכים שהינו פעיל באותה מפלגה, והצורך בחידוש רישיון הנשק שהוא זקוק לו מהותית לאור מצב הביטחוני באזור שבו הוא מתגורר ועובד.

הנאשם ללא עבר פלילי, שמעשיו בוצעו על רקע שגם למתלוננים יש חלק בו, לקח אחריות והודה, הציג בפני השירות בהרחבה את מצבו האישי כאדם בן 53 עם נסיבות אישיות לא פשוטות, כמו גם המשבר בו היה גם בעת ביצוע העבירה.

הפסיקה שהוגשה ע"י המאשימה עוסקת באירועים בעלי נסיבות חמורות יותר מהאירוע דנן ואינה רלוונטית לענייננו.

לאור האמור, בימ"ש מתבקש לאמץ את המלצת שירות המבחן.

הנאשם הוסיף כי הנשק חשוב לו ומבקש שיוחזר לו. ההתמודדות למועמדות פוליטית למועצה ולעירייה היא לא תיאורטית, כיוון שלאחרונה פנה לראש המועצה וביקש מכתב המלצה עבור ההתמודדות למועצה המקומית שומרון בבחירות הקרובות. גר במקום מעל 30 שנה, שם בנותיו נולדו, וישב את כל משפחתו במועצה המקומית שומרון. הביע חרטה ולקח אחריות על הסיטואציה אליה נקלע.

5. דין ומסקנות

תופעת האלימות בחברה הישראלית בכלל, ויישוב סכסוכים בכוח הזרוע - בפרט, הפכו זה מכבר ל"מכת מדינה", כשהאינטרס הציבורי במיגור תופעה זו מחייב ענישה הולמת ומרתיעה מצד בתי המשפט.

הערכים החברתיים המוגנים שבהם פגע הנאשם במעשיו הינם זכותו של הפרט לביטחון אישי, זכותו להגנה על שלמות גופו, חיו, כבודו ושלוות נפשו, לצד הגנה על רכושו.

מנסיבות שהקשורות בביצוע העבירות עולה כי הנאשם פעל באלימות קשה כלפי המתלונן, תחילה איים עליו בפגיעה בגופו, ולאחר מכן - הכה אותו במכות אגרוף בראשו ובמותנו עד שהפילו, וחדל ממעשיו רק לאחר

שעובר אורח תפס אותו והרחיקו מהמתלון (סעיף 40ט(א)(10) לחוק).

מעשיו של הנאשם גרמו לנזק פיזי ולחבלות בפניו של המתלון, המטומה תת עורית באפו, דימום ונפיחות קלה באפו, לצד נזק נפשי ונזק לרכושו של המתלון בכך ששבר את משקפי הראייה שלו.

למותר לציין כי אלמלא התערבותו של אותו עובר אורח במעשיו של הנאשם-עלול היה הנזק הגופני הנגרם למתלון להיות חמור יותר (סעיפים 40ט(א)(3) ו-(4) לחוק).

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הינה נמוכה- בינונית הואיל ומחד - הכה את המתלון, חבל בו והזיק לרכושו, ומאידך- מדובר בחבלות שאינן ברף הגבוה, ובנזק לא גדול לרכוש.

לא נעלם מעיני כי בנסיבות אלה פעל המתלון באופן בעייתי, ואינו בבחינת "טלית שכולה תכלת", מקום בו חסם ברכבו חניית נכים ואף קנטר את הנאשם בכך שניגש אליו, החל בוויכוח מילולי עמו, ואף התגרה בו באומרו "מה, תרביץ לי?" (סעיף 40ט(א)(7) לחוק).

עם זאת, אין בהתנהגותו זו של המתלון כדי להכשיר התנהגות אלימה מצד הנאשם.

מתחם העונש ההולם הכולל בעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודת שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

מנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות עולה כי הנאשם כבן 54, נשוי ואב לשלוש בנות בגירות.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות אולם על פי התסקיר- מוכר לשירות מאבחון קודם במסגרתו ביצע של"צ (סעיף 40יא(11) לחוק).

בנסיבות אלה הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר ורב, הגם שלא נחסכה עדות המתלון (סעיף 40יא(6) לחוק).

מהתסקיר עולה כי הודה באופן חלקי בכתב האישום כשנטה לייחס אחריות להיווצרות הקונפליקט עם המתלון גם למתלון עצמו, ונטה לצמצם ממעשיו האלימים ומהנזקים שגרם, צמצם מהאלימות בהתנהגותו, והתקשה להכיר באופן מלא באחריותו למעשים, כשלטענתו בחר להודות משיקולים של סיום ההליך המשפטי באופן שיטיב עמו.

הגם שהשירות התרשם כי הנאשם אדם נורמטיבי, שאף הביע תחושות בושה למול משפחתו, הרי שעדיין חרף חלוף הזמן, מתקשה להבין את הפסול במעשיו באופן מעמיק ולהכיר באחריותו להתנהלותו באירוע (סעיף 40יא(4) לחוק).

עוד עולה מהתסקיר בעניינו כי כיום מנהל עסק עצמאי להפקת עבודות דפוס, לצד פעילות פוליטית במקום

מגוריו, ובכלל זה כיהן כחבר ועד מקומי, עסק בפעילויות התנדבותיות שונות בקהילה ובתחומי המועצה, ומתעתד להתמודד על תפקיד נציג יישובו במועצה האזורית.

ממכתב שהוגש מטעם ראש המועצה הנוכחי בעניינו של הנאשם עולה כי מהכרות רבת שנים עם האחרון מעיד כי הינו אדם טוב, נעים הליכות ואיש משפחה למופת, המרבה בפעילויות התנדבותיות בקהילה.

מהסברו של הנאשם לביצוע העבירות עולה כי בוצעו בתקופת משבר בחייו על רקע מצבה הבריאותי הקשה של אשתו, בשל דלקת פרקים חמורה ומחלת FMF בגינם מטופלת במרפאת כאב וזכאית לקצבת נכות, ועל רקע קשיים כלכליים בשל הליך פשיטת רגל.

לבסוף העריך השירות כי המסוכנות הנשקפת מהנאשם הינה נמוכה ברמה נמוכה, כשגורמי הסיכון נשענים בעיקר על מאפייני אישיותו, קשייו בוויסות דחפיו במצבים בהם חש מושפל, חסר אונים ונטול שליטה, ואילו גורמי הסיכון לשיקומו הינם יכולתו לקבל על עצמו אחריות לתפקידים בחייו, העדר מעורבות עבריינית או פתיחת תיקים נוספים, העדר התמכרות לחומרים פסיכואקטיביים, נכונות שביטא לפצות על מעשיו, והיותו של ההליך הפלילי מרתיע.

בכל הנוגע לסוגיית סיום ההליך ללא הרשעת הנאשם - הרי שהשירות המליץ על כך, לאחר התלבטות נוכח אופי העבירה וקשייו של הנאשם להכיר באחריותו להתנהגותו ולמעשיו, זאת בהתבסס על חשש שביטא הנאשם מפני הרשעתו בדין מאחר וזו עלולה לפגוע בסיכוייו להתמודד בבחירות כחבר מועצה ובחידוש רישיון הנשק לו זקוק בעטיו של המצב הביטחוני במקום מגוריו, כמו גם גילו, העדר עבר פלילי, מצבו הכלכלי והמשפחתי של הנאשם, ועל מנת לחזק את החלקים החיוביים והמתפקדים באישיותו ובתפקודו על מנת לעודד את דימויו העצמי ואת עשייתו התורמת לקהילה.

בפסיקה נקבע כי הימנעות מהרשעת נאשם הינה חריג שתיושם במשורה רק במקרים יוצאי דופן בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה ובהתאם לסוג העבירה (ע"פ 2083/96 תמר כתב נגד מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, 342).

מיקום עונשו של הנאשם במתחם העונש ההולם הינו ברף הנמוך, ויש מקום להקל בעונשו, ומצאתי כי נסיבות אלה מצדיקות חריגה מן הכלל וסיום ההליך ללא הרשעתו.

אמנם - הנאשם נטל אחריות חלקית למעשיו, ניכר מהתסקיר כי כלל לא הפנים את חומרת התנהגותו ואף לא עשה מאמצים לתיקון או פיצוי המתלונן- שאף נאלץ להעיד בפני בימ"ש.

עם זאת - התרשמתי מנסיבות אישיות מיוחדות של הנאשם, שיש בהן כדי להצדיק את אי הרשעתו בדין.

בנסיבות אלה, בהן בחר הנאשם ליישב סכסוך של מה בכך בגין חניה עם המתלונן באמצעות כוח הזרוע, תוך

הותרת המתלונן כשהוא חבול בפניו, קיימת העדפה ממשית של האינטרס הציבורי שבמיגור תופעת האלימות שזה מכבר הפכה ל"מכת מדינה".

עם זאת, משיקולי שיקומו של הנאשם, נוכח המלצת התסקיר, הודאתו, העדר הרשעות קודמות, ונסיבותיו האישיות - מצאתי כי יש להקל ממתחם הענישה הנ"ל, לרבות ענישתו ללא הרשעה, ולהסתפק בעונש של"צ המהווה חריגה לקולא בעניינו בהתאם **לסעיף 40ד(א) לחוק**.

6. לפיכך, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים (ללא הרשעה):

א. של"צ בהיקף 150 שעות ועל פי תוכנית שירות המבחן.

ב. פיצוי המתלונן על סך 4,000 ₪ - שישולם עד 15.8.16.

7. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

8. עותק ישלח לשירות המבחן.

ניתן היום, ט' אייר תשע"ו, 17 מאי 2016, במעמד הנוכחים.